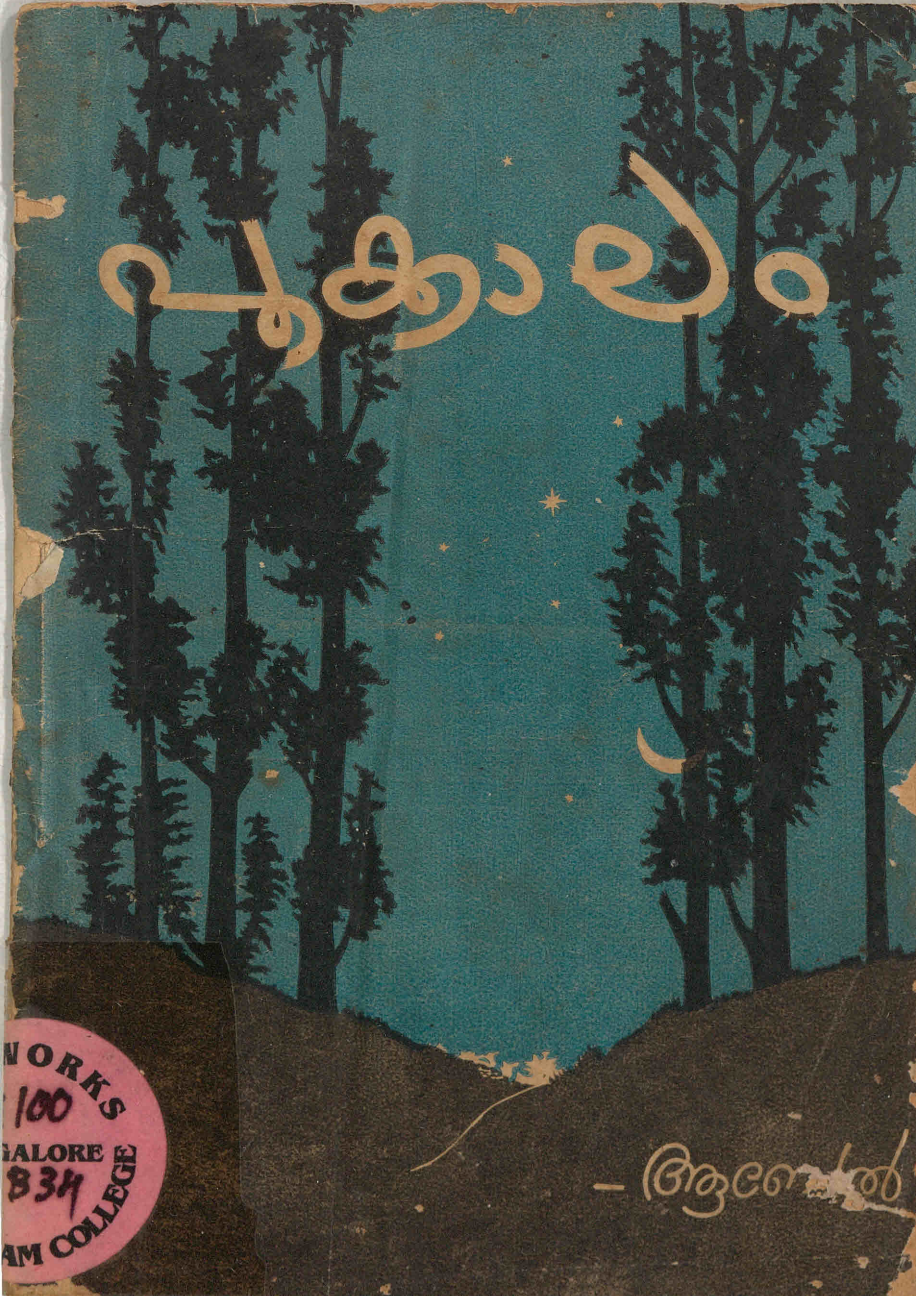
പകലിരവ്

NORKS
100
GALORE
834
AM COLLEGE

K100/A834

പൂക്കാലം

O-15

(മരിയ കീർത്തനങ്ങൾ)

From
Fr. Abel T.O.C.D.

ഫാദർ ആബേൽ ഠറി. ഒ. സി. ഡി.

F99

All rights reserved

മൂന്നണ.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
Acc. No. 81588
Call No. K100/AB34

First Edition Copies 3000

NIHIL OBSTAT

Fr. WENCESLAUS T. O. C. D

Fr. COLUMBIERE T.O.C.D.

IMPRIMI POTEST:

V. Rev. Fr. MAURUS T. O. C. D.

Prior General

1—4—1953

IMPRIMATUR:

+ MATHEW KAVUKATT

Bp. of Changanacherry

7—4—1958

Cover design—Jose

St. Francis Sales' Press (Deepika) Kottayam. 1953

വിമലതയുതിരും പൂന്തെന്നലായ് നീ
വരുവ്യോമറാണീ.....P. 9

ആമുഖം.

(ശ്രീ. മുട്ടത്തുവക്കി)

സംഗീതമാണു് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ ഏറ്റവും കൂടുതലായി ആകർഷിക്കുന്ന സുകുമാരകല. പാമ്പാട്ടിയുടെ കുഴലൂത്തുകേട്ടു് മതിമറന്നിടത്തിരുന്നുപോകുന്ന മൂർഖൻ പാമ്പിനെ നാം കണ്ടിട്ടില്ലേ. മലഞ്ചെരുവിൽ പുല്ലുമേയുന്ന കന്നുകാലികൾ ഇടയച്ചെറുക്കന്റെ ഓടക്കുഴൽപാട്ടുകേട്ടു ചെവി കൂർപ്പിച്ചു് നിർന്നിമേഷങ്ങളായി നിന്നുപോകുന്നു.

"പാതിക്കണ്ണടച്ചിട്ടും പാതിവായ് തുറന്നിട്ടും
പാതിവെൺ പുഞ്ചിരിപ്പാൽ മെയ്യിൽ പകർന്നിട്ടും"

തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ശിശു അമ്മയുടെ താരാട്ടുകേട്ടു് ശാന്തമായി ഉറങ്ങുന്നു. നാട്ടിൻപുറത്തെ ചരൽനിറഞ്ഞ വളഞ്ഞ പാതയിലൂടെ നിശീഥിനിയുടെ ഏകാന്തതയിൽ കച്ചിനിറച്ച ചാക്കിന്മേൽ ചാരിയിരുന്നു് മൂളിപ്പാട്ടുപാടുന്ന വണ്ടിക്കാരനു് ക്ലേശങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും വഴിമാറിക്കൊടുക്കുന്നു. ചക്രപ്പാട്ടിന്റെ അനിർവ്വചനീയശക്തിയിൽ പാടത്തുകെട്ടിനിൽക്കുന്നവെള്ളം സസന്തോഷം മാറിക്കൊടുക്കുന്നു. പുഞ്ചപ്പാടത്തു ഞാറുപറിച്ചു നടുന്ന കറുത്ത കർഷകകുമാരികളുടെ ഇമ്പമേറിയ ഗാനങ്ങൾ തീപോലത്തെ വെയിലിനെ കുളിർനിലാവായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു. മുളംകാട്ടിലൂടെ ചൂളംവിളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന തെക്കൻകാറ്റിനും, പ്രഭാതത്തിനു് സ്വാഗതവും, സായംസന്ധ്യയ്ക്കു യാത്രാമംഗളവും നേരുന്ന പറവകളിലും, പാറക്കെട്ടുകളിൽനിന്നു കുതിച്ചുചാടിച്ചിതറിത്തെറിച്ചുണ്ടാക്കി കീഴ്പോട്ടുപായുന്ന കാട്ടാറിലും, വസന്തവിഷുപക്ഷങ്ങളെ വട്ടമിട്ടുനിന്നു ഭ്രമിക്കുന്ന ഭൃംഗങ്ങളിലും, നക്ഷത്രങ്ങളിലും, എല്ലാം സംഗീതത്തിന്റെ സത്തു് കലർന്നിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഇക്കാണായ ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹംതന്നെ അദൃശ്യനായ ഏതോ ഒരു ഗായകന്റെ സംഗീതോപകരണമാണെന്നേ

തോന്നും. അനശ്വരമായ ഒരു ഗാനത്തിന്റെ അലകൾ ഹൃദയത്തിൽ നീഭവിച്ചുതാണ് ഈ പ്രപഞ്ചമെന്ന് കാർമ്മൈൽ പറയുന്നു.

ഫാ. ആബേലിന്റെ ഈ "പൂക്കാല"ത്തിൽ ഇരുപതോളം സുരഭില പുഷ്പങ്ങൾ വിടർന്നു നില്ക്കുന്നു. പൂക്കാലത്തിന്റെ ദേവതയായ പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ തൃച്ചേവടികളിൽ അദരപൂവ്വം അർപ്പിക്കപ്പെട്ടതു തിരുമൽക്കാഴ്ചയാണ് ഈ മോഹനപുഷ്പങ്ങൾ അത്രയും.

ഈ ഗാനങ്ങളിൽ പലതും ഇതിന്റെ രചയിതാവു തന്നെ പാടുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു ഊറിയൂറി ഇറങ്ങുന്ന മധുരിമയുണ്ട് ഇവയിലെല്ലാം എന്നാണ് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. ഭാരതീയസംഗീത സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനിക്കും കർണ്ണാടകസംഗീതത്തിനും ഇടയ്ക്കുരികളുടെയും കീച്ചേരികളുടെയും ഇടയ്ക്ക് സ്ഥാനമില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഹിന്ദിപ്പാട്ടുകളാണ് സാധാരണ ജനങ്ങളെ ഇന്ന് ഏറ്റവും അധികവും ആകർഷിക്കുന്നതു്. "പൂക്കാല"ത്തിലെ പാട്ടുകളെല്ലാംതന്നെ ഹിന്ദുസ്ഥാനിയുള്ളവയാണ്.

"പൂക്കാല"ത്തിലെ ഈ പാട്ടുകൾ മലയാളനാട്ടിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം അലതല്ലുന്ന ഒരു അടുത്ത ഭാവിയെ ഞാൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. ഫാദർ ആബേലിന്റെ ഗാനങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അസൂയാർഹമായ പ്രചാരം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദേവാലയങ്ങളിലെ ഭക്തിനിർഭരമായ അന്തരീക്ഷത്തിനും ഫാദർ ആബേലിന്റെ ഗാനങ്ങൾ മാറ്റുകൂട്ടുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാഗത്തിന്റെ ശ്രാവ്യമാധുരിയോടു് ഇണങ്ങിച്ചേരുന്ന സാഹിത്യസൗന്ദര്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്; ഒരു പക്ഷെ അതുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകൾ എല്ലായിടത്തും സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെട്ടതും

ദൈവമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയിൽ അദ്വിതീയരായ

കേരളീയരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ത്രികാലപ്രാർത്ഥനകൾക്കുശേഷവും, പ്രത്യേകിച്ചു്, ദൈവമാതാവിന്റെതായ മേയ്മാസത്തിലും, ദേവാലയങ്ങളിലും, ഭക്തിദ്യോതകങ്ങളായ ഘോഷയാത്രകളിലും, സൊഡാലിറ്റികളുടെയും മറ്റും യോഗങ്ങളിലും, ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്രദമായി ആലപിക്കപ്പെടാവുന്നവയാണു് ഈ ഗാനങ്ങൾ. കേരളീയ കത്തോലിക്കഭവനങ്ങളിൽ ഈ ഗാനങ്ങളുടെ വീചികൾ ചിരകാലം അലയടിക്കും.

ജീവിതത്തിന്റെ കൊടുംവെയിലിലേക്കു് ഓടിയെത്തുന്ന തണുത്ത കൊച്ചുകാറ്റുപോലെ പ്രിയംകരമാണു് ഈ പൂക്കാലം എന്നു് എനിക്കു് തോന്നുന്നു. ഈ പാട്ടുകൾ പാടുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും അങ്ങനെതന്നെ തോന്നുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം.

ഇമ്മാതിരി അനേകമനേകം "പൂക്കാല"ങ്ങളെ വിരചിക്കുവാൻ ഫാദർ ആരുബലിന്റെ തൂലികയെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ.

പുക്കാലം.

ആരോമലാഠം

(ചോഡ്യം ബാബുൽകാ. . . .)

അരിതാരണ്യത്രൃവിൽ നിന്നാരോഹണം
ചെയ്യുമാരോമലാൾ ഓ. . . നിർമ്മലാരോമലാൾ

1. പാരം പരിശോഭകേലരുന്ന കതിരോനൊളി
പെല്ലും മഹിമാവൊളി
തിങ്കൾപ്രഭാങ്ങും സുഷമാവിൻ
കിരണാങ്കുരം! ദിവ്യകിരണാങ്കുരം
അരിതാ . . . .

2. നീറുംനിരാലംബ്യനിശനീക്കി
വെളിവേകുവാൻ —ദിവ്യവെളിവേകുവാൻ
ദ്രോഹച്ചുരുളായ്വന്നൊരു മിന്നൽ
പ്രഭവീശിയ മേരിജഗദംബിക.
അരിതാ . . . .

3. പൊന്നിൻ മുടിച്ചൂടിയൊളിച്ചിന്നി
വിയദാലയം കാത്തുവഴികാട്ടിട്ടും
നല്പോരുഷസ്സുന്ധ്യാ സുതയാം സു —
ന്ദരതാരകം — പാന്ഥക്കണിതാരകം.
അരിതാ . . . .

കടാക്ഷം

(അനന്തശയനം . . .)

അണയുന്നസൂര്യനും അലയുന്നൊരാഴിയും
അവളുടെ അഗാധം നോക്കിനിന്നു.
ഇനിയില്ല ഭൂമിയിൽ ഇനിയില്ല വാനിലും
ഇതിലും സുമോഹന പേലവാംഗി
കരയാറ സൗഭഗം കതിരിട്ട സൗഹൃദം
നിറയുന്ന സുന്ദരി ദിവ്യമേരി
പുളകം പുതഞ്ഞിട്ടും പുതുപുഷ്പവാഹിയാം
പുലരീ, നിനക്കിതാ കൂപ്പുകൈകൾ.

വിരിയുന്നു ദൂരെയാഗിരിമേൽ സുധാംശുതാൻ
ചൊരിയുന്നു ശീതളരശ്മിയെങ്ങും
അവലംബഹീനന്മാർ അലയും നിരാശന്മാർ
അവരതിൻ മ്ലാനമാറിടുന്നു.
ഇനിയുമക്കണ്ണുകൾ നനയില്ല, താഴില്ല
ഇനിയും നിരാശരായ് കേഴുകില്ല.

അഴലും സുഖങ്ങളും വഴിയിൽ തടഞ്ഞിടാം.
നിഴൽപോലെ ജീവിതം നീങ്ങുകല്ലീ?
നിലയും പ്രതാപവും ചിരിയും പ്രമോദവും
നിലയാറ നീക്കിയ ചൂണ്ടിനില്ലും
ക്ഷണികപ്രഭങ്ങളിൻ ക്ഷണമാസ്വദിച്ചു ഞാൻ
ക്ഷതമേറു മാനീനീ, ദിവ്യമേരീ
ഇനിയെൻവീഥിയിൽ വിനയംകലർന്നു ഞാൻ
വിധിപോലെ നീങ്ങുവാൻ നിൻകടാക്ഷം
സുരലോകദീപമേ, സുകുമാരതാരമേ,
സുമനോഹരാംഗിണി, കൂപ്പുകൈകൾ.

വരൂ നീ.

(തങ്കക്കിനാക്കൾ. . .)

താരുണ്യതാരാ കുസുമം ചൂടി
വരും സുധാംശുവിതാരോ നീ
തേജോകരങ്ങൾ സുതരാം ചൂഴും
പ്രഭാതസൂര്യനിതാരോ നീ.

1. ജനനിര പങ്കിലമായി, വളരും
നൈരാശ്യ ജലധിയിൽ മുഴുകി
ഉടനൊരു മഹിളാമണികൃമുഴകിൻ
കയം പൊന്തിവന്നു. ഹാ . . .
താരുണ്യ . . .

2. അഴകൊഴുകും സുരാണീ, മഹിയിൻ
മായാത്ത പരിമള നിധിയേ,
വിമലതയുതിരും പൂന്തെന്നലായ് നീ
വരൂ വേഗമരാണീ. നീ . . .
താരുണ്യ . . .

3. വരുമുള്ളം മഴവില്ലേ, നിറയും
പ്രത്യാശ മനുജരിൽ വിതറി
നിശയുടെയിരുളിൽ നീ വന്ന വിടരും
ചിരം ദ്യോതനം. നീ . . .
താരുണ്യ . . .

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

(ദംഭർ ജോ ഉധർ . . . .)

ശ്രീയൊഴകിനപരിമളമോടേ
പുൽകുന്ന
ശ്രീമരിയക്ഷയശരീരം
മേഘംകടന്നയരവാനിൽ.

1. പൂവനമുലാഭനിറയും
പൊൽകുസുമംവിരിയുന്ന
മോഹനഗാനം പാടിവരുന്ന
സ്വർല്ലോകസൈന്യം—വാനിൽ
ശ്രീയൊഴ . . . .

2. വിൺപുരിയിലുമോഹനചിരം
ചെന്തളിരായ് വിടരുന്ന
ദൈവികഭൂവിൽ കനകചിന്തും
താരാതരംഗം!— ചിന്തും
ശ്രീയൊഴ . . . .

3. മൂവുലകിനു ശാന്തിചൊരിയും
ശ്രീകിരണംവീശുമ്പോൾ
പാവനശീലേ, നിൻസുതവൃന്ദം
സൗഭാഗ്യമേലും—നിത്യം
ശ്രീയൊഴ . . . .

സാന്ത്വനം

(ലേജാമെരീദുഅയേ...)

മേരീ നരാശ്രയം നീ, ദിവ്യ
വരദേ നരാശ്രയം നീ
അഴലാഴി നീന്തി നീന്തി
മനുജൻ വലഞ്ഞുലഞ്ഞു
തുണയേകി, നീ ദയാർദ്രം.

മേരീ....

1. ജലദങ്ങൾ പോയ് മറഞ്ഞു
ജനസഞ്ചയം വലഞ്ഞു.
ഭവനം വരണ്ടുണങ്ങി
വൃഥയിൽ മനംകലങ്ങി
മൃഗവും ലതാദിയെല്ലാം
മൃതിയിൻ കവാടമാർന്നു.

മേരീ....

2. ഉടനങ്ങു വിണ്ടലത്തിൽ
ഉയരുന്നു മേഘജാലം
മരിയാംബതൻപവിത്ര-
ചരണങ്ങളംബരത്തിൽ
മഴകോരി വീണുമോദം
മനുജനു തിങ്ങിനിന്നു.

മേരീ....

3. കദനം കവിഞ്ഞിടുമ്പോൾ
നയനം നിറഞ്ഞിടുമ്പോൾ
അവലംബമങ്ങുതന്നെ
അവനീതലത്തിലമ്മേ
ഇനിയെൻ സമാശ്രയം നീ
ഇനിയെൻ പ്രമോദവും നീ.

മേരീ....

MARAM COLLEGE LIBRARY
MANGALORE-20

കൈത്തിരി

(ഗംകഫസാനം . . .)

വിമലവിനീതേ, മേരീ സുശീലേ. അ . .
ദ്യൗവിൻപ്രകാശം ഭുവിൻപ്രമോദം.

1. വിനവണയുവീശി വിഷവായുതിങ്ങി—
വിടരുന്നു വിണ്ണിൻ നട്ടുവിൽ പ്രസൂനം
വിമല . . .

2. വികലാശയങ്ങൾ വിരവിൽ വിരിഞ്ഞു
മഹിതാശയം നീ മഹിമേൽ ചൊരിഞ്ഞു.
വിമല . . .

3. ഹൃദയം കലങ്ങി കദനം മുഴങ്ങി—
നരനാശനല്കും തിരി വന്നുപൊങ്ങി
വിമല . . .

4. നരകാലയം നിൻ നിഴൽനീങ്ങിടുമ്പോൾ
വിറകൊണ്ടിടുന്നു മറതേടിടുന്നു
വിമല . . .

ആരു നീ

(ഏഴൈരെ ദിൽകഹി ഒൗർചൽ. . .)

ആരു നീ ചാരുതാരാമമേ,
ആരു നീ കന്യകാതാരമേ,
ആരു നീ പാവനാകാരമേ.

1. പൂമരം തേനിട്ടം കാലമേ
പൂങ്കയിൽ പാടിട്ടം താളമേ,
പുഞ്ചിരി തൂകിട്ടം വാനമേ,
താണ്ഡവംചെയ്തിട്ടം മേഘമേ
മേരിയിൻ കീർത്തനം ചാർത്തുവിൻ
ആരു നീ . . .

2 പൂവനം ചൂടിട്ടം കോരകം
സുപ്രഭാതാഭയിൽ കണ്ടു ഞാൻ
ഇന്നതാ സൂനമായ് പൂതമാം
തൂമണം വീശിടുന്നന്തിയിൽ
കാമ്യമാം പാവനജീവിതം!
ആരു നീ . . .

രാജപുത്രി

(മേരി കഹാനി . . .)

മേരിമനോജ്ഞേ, കനൃകറാണീ
രാജാത്മജേ, എന്നാശ്രയം— മേരി...
മധുരിമയോലും സുഗുണവിശേഷാൽ
സംപൂരിതേ എൻനായികേ

മേരി. . .

സുതരാകുലരായ് കദനാംബുധിയിൽ
കനിവാർന്നുകരം നീയേകണം—നീയേകണം
സുധയൂറിടുമങ്ങേ വീക്ഷണമെൻ
ചിരശാന്തിദമാനന്ദം
അഴലാഴിയിലും സുഖദായകം— അഴ...
ശാശ്വതഗേഹം ചേരുവതല്ലോ
സൗഭാഗൃദം ബുധദീപമേ—

മേരി...

തവചരണയുഗം ഞാൻ പുണരുകിലോ
നീ നൽകിടുമാശാനിലയനവും

ഹാ! വാഴുകമാതാവേ
ഹാ! വാഴുകറാണീ നീ സതതം
വിനയേയുമെഴാതെൻ ജീവിതവും— വിന...
നീങ്ങിടുവാനായ് നിൻവരമെന്മേൽ
കാരുണ്യപൂർവം പെയ്യുക നീ

മേരി....

നാകറാണി.

(ജിയബകുരാരുഹേ . . .)

പൊൽക്കരങ്ങൾ വീശിയും
മംഗളങ്ങൾ ചാത്തിയും
വെൽകവിണ്ണിൻ താരമായ്
കന്യാമരിയാംബികേ—പൊൽ . . .

1. കലുഷമോശാന്യത ഭൂവിൽ
വന്നു വിരിഞ്ഞൊരു സൂനം നീ
വെയ്ലിലുമങ്ങേ ദിവ്യതലങ്ങൾ
ഭംഗമൊഴാതെ വിളങ്ങി.

പൊൽ . . .

2. പൊന്മുടി ചൂട്ടും വനവരാണീ
പുഞ്ചിരിതൂകും പൂങ്കാവേ,
പാവനമാം നിൻ ജീവിതനാളം
മർത്യനു മാർഗ്ഗദീപം

പൊൽ . . .

3. ക്രൂരതകൾ തിങ്ങും രാവിലുമങ്ങേ
പാണികളെൻ മഹിതാലംബം
സൽപഥമെന്നും പിൻതുടരാനും
നിൻ വരമെൻ ചിരദീപം.

പൊൽ . . .

കണ്ണുനീർ.

(തോന്നിടുമോ കണ്ണീർ . . .)

തുള്ളുകയോ കണ്ണീർ
മരണാകുലയായ് നീ കേഴുകയോ
താഴുകയോ മേരീ
വ്യർത്ഥയാഴിയിലേവം കാൽവരിയിൽ

1. ദൈവസുതനു പരമാത്മനായ് കൊടും—
വെയ്ലിലാശ്രയഹീനൻ
ശാന്തിജഗത്തിനു നൽകുവതിനായ്
സ്വയമഖിലം ബലിയേകി—ഹാ . . .
തുള്ളുകയോ . . .

2. "എന്തിടം സുതനെ നീ വെടിഞ്ഞതഹോ
വെന്തിടും മിഴിനീരിൽ"
കാൽവരിമലയിൽ സുതനുടെ നിനദം
മനമുരുകും പ്രിയനാദം—ഹാ . . .
തുള്ളുകയോ . . .

3. "പൂർത്തിയായ് സകല"മെന്നു ചൊന്നതാ
നന്ദനൻ മൃതിയാർന്നു
ക്രൂരിതലെങ്ങും നിറയുകയായി
സവിധമതാ മരിയാംബ—ഹാ . . .
തുള്ളുകയോ . . .

മിന്നൽക്കൊടി.

(ഹംതുഝ്സെമുഹബതു് . . . .)

ജയമരിയാംബികേ, ജയരാജാംബികേ
കതിരിൻസുതയേ, കരമേകണമെ
ദിവ്യപുരാലയം സ്വർഗ്ഗരാജാലയം
വരമേകണമെ വരദായികയേ

1. നാകേശൻവരുന്നു നരനാകുവാൻ
മർത്യനവലംബമായു് നിത്യസങ്കാശമായു്
രമസലംകൃതംഗഹരളുന്നിതാ
കരുണാനിലയംവിജയാങ്കുരമേ.

ജയ . . . .

2. പാദാബ്ജം നോക്കുന്നപുണരാംമുദാ
ഭവ്യകന്യാംബികേ ഗുണസമ്പൂരിതേ
മർത്യനഭിമാനമേ ദിവ്യതരുണീമണേ
വരമേകണമെ ദിവമേറിടുവാൻ

ജയ . . . .

3. സ്വർല്ലോകം തുറന്നുപുരുശാന്തിദം
നവ്യസുവിശേഷവാഹിനിവരദായിനി—ദിവ്യവര
മിന്നൽപ്രഭപോലവേ വന്നുവിനമാറുവാൻ.
വിയദാലയമേ, ജഗദാശ്രയമേ.

ജയ . . . .

വനമലർ

(ഓ ബച്ചുവനംകെ. . .)

ഓ വിമലമനോഹരി സുരാധിരാണീ
മേരി, വിരാജിതവനാന്തകാന്തീ—മേരി. . .

തോരാതനിശം വിനകൾ വിളയും
ഭൂവിതിലാശാകിരണം ശ്രീകീ
ഓ ശാപമേറ്റ ഭൂവിപര സുഖമണവാൻ
താവകസുതനെ നീ ബലിയർപ്പിച്ചു
അമ്മമനസ്സിൽ കൃപനിറഞ്ഞ നാഥേ—മേരി. . .

വിനയെഴുമുലകിൻ ചിരമഭിമാനം
പാപവിഹീനേ, നാകമനോജ്ഞേ,—വിന. .
പരിമളമർപ്പിച്ചു ധരിതജീവൻ
വിടരണമതിലിളവിരാജ്യമാവാൻ
പാവനമലരേ, വികാസമാനം. മേരി. . .

അംബിക

(അയഗാ . . .)

അംബികേ, അംബികേ, അംബികേ
പാവനകനൃാമരീ, അംബികേ . . .

1. സകലേശസൂനു ഭൂവിൽ
നരനായ് പിറന്നുകൊൾവാൻ
മരിയേ, മനോഹരീനിൻ
മഹനീയ സൗമനസ്യം.
അതിലല്പി മർത്യജീവൻ
അതുലം പ്രകാശമാർന്നു?
അതിലല്പി വീണടിഞ്ഞോ—
രവനീതലം പുകഴ്ന്നു?

അംബികേ . . . .

2. പരിശാന്തി പോയ് മറഞ്ഞു
പരസൗഹൃദം കുറഞ്ഞു
പകയും കലാപവാളും
പടയും പരന്ന പാരിൽ
അനവദ്യശാന്തി വീശി
അണയുന്നുടൻ വിയത്തിൽ
അതുലാമചോർത്തിടുംപൊ—
ന്നണിതാരമാരുമരി.

അംബികേ . . . .

3 അലയാഴിശാന്തമായി
പെരുമാരുതൻ മറഞ്ഞു

ദ്യുതിയിൻകരം വിരിഞ്ഞു
മനുജക്കകം തെളിഞ്ഞു
മരിയോദയം നവീനം
യുഗമെന്നു തീർത്തിടുന്നു
ക്ഷിതിവാസമോക്കിലിനിമേൽ
വിരിയും പ്രശാന്തിനിലയം.

അംബികേ . . . .

ആശ്രയം.

(സുഹാനീരാത് . . . .)

നിതാന്തം ഭുവിനാശ്രയം
ശ്രീമേരീ, നിൻകടാക്ഷം
വിനാശം വിരിയുമുഴിയിൽ
ശ്രീമേരീ, നിൻകടാക്ഷം.

നിരാശാവലയമാന്നിടും
നരാവലിയിലംബികേ
പ്രകാശം വിരവിൽവീശണം
ചിരംകളനമോചകം.
ജഗാംബേ, കരിശിലാത്മജൻ
നേടിയോരീസുമങ്ങൾ—
വെയ്ലിലും വിരിഞ്ഞുവിലസുവാൻ
വെയ്ലിലും . . .
തോരാതെ നൽകനിൻവരം
തോരാതെ . . . . .
വിരാജൃമനഗേഹമതിൽ
അണയുവോളമംബികേ
വിനാശം . . .

ഉദയം

(ഓർജാനെ വാലേ . . .)

ഓ മേരി ബന്ധുരാംഗീ
ശ്രീയാളുമുജ്ജീവപം— ഓ. . .

1. കാലന്തികഞ്ഞു കന്യാ
സൂനംവിരിഞ്ഞു മിന്നി
വാസന്തികോപഹാരം
വാനം തുളഞ്ഞിറങ്ങി
ഓ മേരി. . .

2. നൈശാന്ധകാരമെങ്ങും
തിങ്ങുന്ന ക്ലേശഹേമിൽ
ശാന്തിപ്രഭാകരങ്ങൾ
നീ തൻ കനിഞ്ഞുവീശി
ഓ മേരി. . .

3. ആനന്ദമന്ദഹാസം
തൂകുന്നനിൻമുഖാബ്ജം
താഴെന്നൊരന്തരംഗം
താങ്ങുന്നുമങ്ങിടാതെ
ഓ മേരി. . .

4. ദേവാവിൽപ്രഭാതരംഗം
ഭൂവിൽകൃപാവരങ്ങൾ
കന്യാമണി കളങ്കം
കാണാത്തു നീയുദിക്കേ
ഓ മേരി. . .

നായിക

(മുരളീവാലേ . . .)

അവനീനാഥേ, 2രിയാംബികേ
വരനിരയുകുന്ന ദുഃഖമേ. ഓ . . .

1. പ്രിയമേറുമംബികേ നിൻ
പദതാരിലെന്റെ ചെറുകുസുമാവലി
ആനന്ദമോടു കാഴ്ചയേകുന്നിതാ— കാഴ്ച . . .
ദിവ്യാശിസേകിടുകെൻ കനിയാംബികേ
ദിവ്യകനിയാംബികേ

അവനീ. . .

2. ധരയാം സമുദ്രമദ്ധ്യേ
അവലംബമറവക്കു വഴികാട്ടിനീ
നാഥേ, കനിഞ്ഞുനിന്റെ കരപല്ലവം—ദിവ്യ. . .
കരയേറുവാൻ സുതർക്കരുണാനവിതം
നിത്യമരുളേണമേ.

അവനീ. . .

3. കുറുമുള്ളുതിങ്ങിടുന്ന
വിപിനാന്തരത്തിലാളും പനിനീർസുമം
അനവദ്യസുന്ദരമാം സുരഭീസുഖം—ദിവ്യ. . .
പകരുന്നൊരംബികേ നിൻ ചരണാംബുജം
മുകരുന്നരനേകണം

അവനീ. . .

നവജീവൻ

(അമ്പിളിയമ്മാവാ . . . .)

1. കനകമാതാവേ, വിരിഞ്ഞിടും
പുണ്യപ്രസൂനമേ, നിൻ
നാകസുരഭിലങ്ങൾ പ്രശാന്തമാ—
മന്തരിക്ഷം ചമച്ചു.

2. അരുണനിൻ ദിവ്യദാനം, മനോഹരീ,
വർണ്ണിച്ചു തീർത്തുകൊള്ളും?
അരുണനിൻ ചാരുരൂപം ചായങ്ങളിൽ
ചാലിച്ചു ചേർത്തുകൊള്ളും?

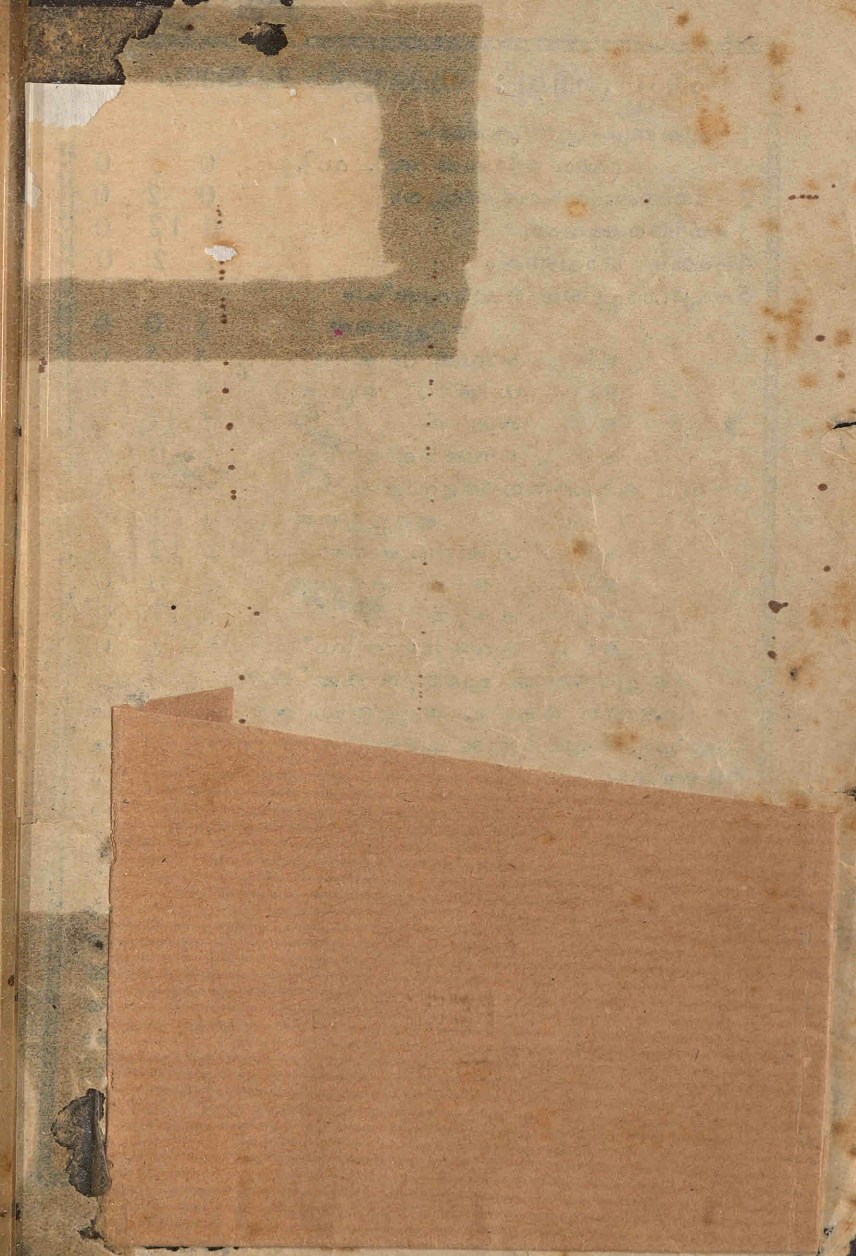
3. കലർഷമേശിടാത്ത ദിവ്യാത്മഭാവ—
നേത്രങ്ങൾമാത്രമല്ലോ
സൃഷ്ടാവാംനിൻഗുണങ്ങൾ സമഗ്രമായ്
കാണുന്നനിർമ്മലാഭം.

4. പാരിനാനന്ദമേകും സുധാകരി
മേരിനിൻ ഭവ്യനാമം
അരിലും ജാതമാക്കും നിരങ്കുശ—
മാരുചിന്താതരംഗം.

5. കാടുംകുടുമ്പമേലും വിഹായസും
ചീറുന്ന വന്മരുത്തും
കല്ലോലമാലതിങ്ങും സമുദ്രവും
സംശാന്തമായിടുന്നു.

6. നീറുന്നൊരന്തരംഗം, നിരാശരായ്
നീങ്ങുന്ന ജീവിതങ്ങൾ
മേരി, നിൻ പുഞ്ചിരിപ്പൂവിലിന്നൊരു
നവ്യജീവൻ പുണർന്നു.

7. സായാഹ്നമായിടുമ്പോൾ, അജയ്യമാം—
അന്ധകാരം വരുമ്പോൾ
വാത്സല്യമേറുമമ്മതൻ കരങ്ങളിൽ
വീണുഞാൻ വിശ്രമിക്കും.

എസ്. എച്ച്. ബുക്കുസ്റ്റാൾ മന്നാനം

CMI Authors
00081588
K100 AB34

1–പുക്കാലം–ഗ്രന്ഥകർത്താ–
(ഫാ. ആബേൽ സി
2–ഭരണങ്ങാനത്തെ അത്ഭുതം
3–തിരുരക്തവഷ്ം
4–ഫാത്തിമാവണക്കം
5–പുന്തോപ്പിലെ ചെറുപുഷ്പം

കറപ്പുതുകൽ	3	0 0
ടി ഗാവൽ ഗിൽറ്റ്	4	8 0
ടി ഗിൽറ്റ് ഗാവൽ	4	12 0
ടി കഷ്യൻ	5	10 0
ടി സെലിലോയിഡ്	7	0 0

6–വി. കർമ്മലനയുടെമുമ്പാകെ

കറപ്പുതുകൽ	1	8 0
ടി ഗിൽറ്റ് ഗാവൽ	2	12 0
ടി ടി കുടിയരു	3	0 0
ടി കഷ്യൻ	3	10 0
ടി സെലിലോയിഡ്	5	8 0

(കച്ചവടക്കാർക്ക് പ്രത്യേക കമ്മീഷൻ)

കൂടാതെ കൊന്ത, കാശുരൂപം കരിശ്ശു കൊ
ത്തുരൂപം, പ്രെയർബുക്ക് പടങ്ങൾ മുതലായവയും കേ
രളത്തിലെ എല്ലാ കത്തോലിക്കാ പ്രസ്സുകളിലെയും
പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും എപ്പോഴും വില്പനയ്ക്കു തയാ
റുണ്ട്.

ആവശ്യക്കാരുടെ ഹിതാനുസരണം ഓർഡർ അ
നുസരിച്ച് എടുത്തര കൊത്തുരൂപങ്ങളും കരിശ്ശുരൂ
പങ്ങളും ഗിൽറ്റു സെലിലോയിഡ് മുതലായവ
പയോഗിച്ചുള്ള പുസ്തകബയൻറിംഗ് സംബന്ധമായ
എല്ലാ വിധ ജോലികളും കൃതൃസമയത്തു മിതമായ
ചാർജ്ജിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. താഴെ കാ
ണുന്ന വിലാസത്തിൽ കാറ്റലോഗിനും പുസ്തകത്തി
നും അപേക്ഷിപ്പിൻ.

മാനേജർ, S. H. ബുക്ക്സ്റ്റാൾ, മാന്നാനം

CMI BAN DHARMA